

Anlayana

– Lütuf VELİ · 26 Haziran 2010

Efendim,dün bir başka ruh halindeydim ki anlatılması mümkün değil.Bu ruh halinin yansıması bir şiir ve dahi bir deneme olarak düştü sanal yayın alemine de ...Bir çok dost sanırım bu intihar ve intihal durumunun ne olduğunu pek anlayamadı.Biri hariç...O da hayatın bin türlü cefasın çekmiş bir dosttu.Tek bir sözü yetmişti kendime gelmem için,bilahare bir başka yazıda deyineceğim bu ruh hali ve anlayan dosta.

Ancak bugün evvelallah hem halim yerinde hem de ruhum dingin .O halde neden evvelki tarzıma ve yazıma dönmeyim.Bugün yine şehitler verdik bilmem hangi gavur dağında.Demek ki o topraklar ve mekan cana doymuyor.Neden ben o dağlara gavur dağı diyorum anlamışsınızdır zahir.

Fakat dostlar,ne topraklar gavur,ne dağı tepesi ...Gavur olan içimizdeki bizden olmayan ,kendini öteki görenler.Ancak bu hal bugünün ,dünün olayı değil.Planlı bir şekilde Anadoluyu Türksüzleştirmek politikasının oynanan son halkası.

Sanırım bağır çağır gelen çığı görmedik ,göremedik nerdeyse bir asırdır.Oysa onlarca uyarısı ,ikazı oldu da her defasında başımızı koma soktuk,kıçımız açıkken.Gelen öptü ,giden öptü...Hep anamızın hatırını sordular sandık ki sevgiden...Bu ulus ne zaman uyanacak diye beklemekten biz yorulduk.Yazıldı,çizildi...yazanı çizeni tabutluklarda ,işkencelerde salındırdık ...Olmadı anarşist dedik,komünist dedik,faşist dedik darağaçlarında salındırdık biraz daha emperyalizmin kucağına düşmek için.

Sonuç mu; işte halimiz.Ekonomisi çökmüş ,bin yıllık kardeşlik duyguları düşmanlığa dönüşmüş...dahası her gün ölen bir toplum.Bunları düşünüp de aşktan,böcekten güzelden bahsetmek mümkün mü.Biraz Bahaddin vari oldu ama neyse.Yazıyı bitirmeden önce çok bildik bir hikayeyi anlatmak istiyorum,herkes dersini alsın diye.

Rivayete göre köyün birinde dini bütün bir hoca varmış.Her şeyi her olanı hayır ya da şer Allahtan bilir de önlemini almaz kabullenirmiş.

Birgün köyde köylülerle namaz kırlarken ;bir yağmur ,fırtına boran köyü sel alır.Köylüler kaçır yüksekçe bir yere imam Allahtandır der olduğu yerden ayrılmaz.Kurtarma ekipleri gelir kabul etmez kaçmayı.

Sel yükselir cami suyla dolmaya başlar bu sefer botlarla kurtarma ekibi gelir.Yine kabul etmez ``Allah beni korur ,kurtarır diyerek.

Sular iyice yükselir,artık minareye sığınır imamımız,bu sefer helikopterle kurtarmaya gelirler yine kabul etmez aynı gerekçeyle.Nihayet minareyi de su alır.Boğulur ölür.

Öbür taraftadır artık,önce sorgu melekleri gelir yanına,amel defterine bakarlar hiç yanlış yok ama defterde Arasat`ta kalacak yazılıdır.Şaşırırlar haliyle.Sorguyla öğrenmek isterler nedenini.İmam anlatır durumu ve Allah`a güvendiği için öldüğünü söyler ve çaktırmadan sitem eder.Derinlerden bir ses``Kusura bakmasın biz onu kurtarmak için üç kez ekip gönderdik.Daha ne yapacaktık.``

Evet dostlar !Sanırım millet olarak bizler hep birilerinden bekledik...Görmedik ,duymadık,anlamadık...Ne diyorlardı efendim,Üç maymunu oynadık hep.Allah hakkımızda hayırlısını eyler inşallah.Sağlıcakla kalın.